

LA TRUITA DE SCHUBERT

FESTIVAL DE **MÚSICA CLÀSSICA** D'ALARÓ
OCTUBRE / TEATRE D'ALARÓ / 20.00 h

Ajuntament
d'Alaró

17 OCTUBRE

Catalina Sureda, violí / Kepa Artetxe,
viola / Esteban Belinchón, violoncel
/ Xisco Aguiló, contrabaix / Júlia
Martínez Bevià, piano

17 OCTUBRE

LA TRUITA DE SHUBERT

Notturmo D. 897

Quintet en La major D. 667 «La truita»

PRESENTACIÓ

Aquest concert convida el públic a una experiència musical que situa al centre els impulsos i les vivències universals de l'ésser humà, filtrades a través de la mirada refinada i profundament humana d'un dels grans genis de la història de la música: Franz Schubert.

A través de dues obres cabdals de la seva producció de cambra, el programa posa de manifest com la música de Schubert —íntimament vinculada a la literatura i a la paraula poètica— esdevé un llenguatge de comunicació directa, capaç de generar empatia i d'apropar l'oient a un univers emocional compartit, més enllà del temps i del context en què va ser creada.

Franz Schubert (1797–1828) ocupa un lloc singular en la història de la música. Malgrat una vida extraordinàriament breu, va deixar una obra d'una amplitud i una profunditat excepcionals. Fill de la Viena biedermeier, va créixer en un entorn en què la música domèstica, el cultiu del lied i la pràctica de la música de cambra formaven part de la vida quotidiana. D'aquest context neix la seva capacitat única per transformar la melodia en un espai emocional flexible, íntim i d'una expressivitat inescapable.

La seva producció inclou més de sis-centes cançons, una extensíssima música de cambra, obres per a piano, simfonies i música vocal i coral. En totes elles hi trobem una sensibilitat extraordinària pel color harmònic i per la transmissió directa de l'afecte. A diferència d'altres compositors del seu temps, Schubert no cercà l'heroisme ni la grandiloquència, sinó una proximitat humana que connecta de manera immediata amb l'experiència interior de l'oient.

Tot i la precarietat material i les dificultats de salut que el van acompanyar al llarg de la seva vida, Schubert va mantenir una creativitat sorprenent fins als seus darrers mesos. El seu llegat, redescobert i reivindicat al llarg del segle XIX, constitueix avui un dels pilars fonamentals del repertori occidental: una música que continua emocionant per la seva claredat melòdica, la seva veritat expressiva i la seva capacitat d'il·luminar allò essencialment humà.

PROGRAMA

Notturmo en Mi major D.897 per a violí violoncel i piano

Andante

Quintet en La major D.667 “La Truita” per a violí, viola, violoncel, contrabaix i piano

Allegro vivace

Andante

Scherzo, Presto - Trio

Tema i Variacions: “Die Forelle”

Finale, Allegro giusto

NOTES AL PROGRAMA

Franz Schubert (1797–1828)

Notturmo en Mi major, D. 897 (per a trio amb piano)

Compost probablement el 1827, el Notturmo D. 897 és una de les pàgines més refinades del darrer Schubert. Concebut per a piano, violí i violoncel, és un moviment únic en forma d'Adagio, caracteritzat per una atmosfera contemplativa i una sonoritat gairebé suspesa. L'obra es construeix sobre un tema ample i cantabile, seguit de diverses seccions contrastants que exploren espais harmònics lluminosos i ombrívols. La flexibilitat temporal, l'ús de modulacions inesperades i el diàleg equilibrat entre els tres instruments revelen un Schubert madur, amb un llenguatge íntim que combina senzillesa melòdica i profunditat expressiva.

Tot i que sovint s'ha especulat que el Notturmo podria haver format part d'un trio desaparegut, el moviment adquireix una coherència estructural i emocional pròpia: un espai sonor nocturn, en calma, travessat per moments d'intensitat que mai no trenquen la seva essència lírica.

Quintet en La major, D. 667, “La Truita” (per a piano i cordes)

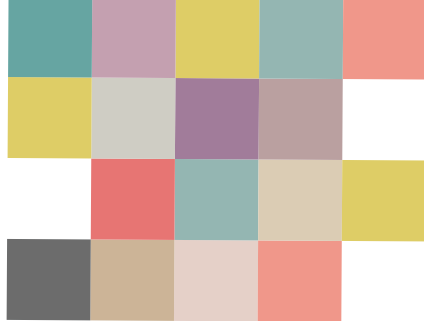
Compost l'estiu de 1819 durant una estada a Steyr, el Quintet “La Truita” és una de les obres de cambra més celebrades de Schubert. Destaca per la seva formació inusual —piano, violí, viola, violoncel i contrabaix— que ofereix una textura més lleugera i transparent que la del quartet amb piano tradicional. L'obra respira joventut, vitalitat i un entusiasme genuí per la música de cambra.

I. Allegro vivace

Moviment inicial d'esperit lluminós, construït sobre temes rítmics i melòdics d'una gran naturalitat. La claredat del discurs i les modulacions fluides marquen el to jovial de l'obra.

II. Andante

De caràcter més recollit, l'Andante desplega una línia cantabile que evidencia la facilitat de Schubert per al lirisme. Els diàlegs entre instruments s'entrellacen amb gran delicadesa.

III. Scherzo – Presto

Un scherzo enèrgic i juganer, amb un trio central més relaxat, que aporta contrast i equilibri.

IV. Tema i Variacions (sobre Die Forelle, D. 550)

El moviment que dona nom al quintet parteix del famós lied Die Forelle (La truita). Schubert n'ofereix una successió de variacions brillants, on cada instrument pren el protagonisme successivament i on el compositor experimenta amb textures, ritmes i colors.

V. Allegro giusto

El final, viu i rítmic, culmina l'obra amb un esperit festiu i una energia que es manté fins a l'últim compàs.

El Quintet “La Truita” combina la calidesa melòdica i l'espontaneïtat rítmica amb una concepció de la cambra profundament social: música que celebra la trobada, la conversa i el plaer compartit de fer música.

INTÈRPRETS

CATALINA SUREDA

Violí

Catalina Sureda obté als 18 anys el títol Superior de violí al Conservatori Superior de Música del Liceu de Barcelona. Posteriorment, cursa Màster i Postgrau en violí amb Maighréad McCrann a la Universität für Musik und darstellende Kunst Graz, i un Màster en música de cambra amb el pianista Chia Chou, finalitzant amb les màximes qualificacions i el Premi d'Honor Extraordinari per unanimitat del jurat.

Ha estat concertino i solista de la Joven Orquesta Nacional de España, membre titular de la Gustav Mahler Jugend Orchester i concertino a l'Orquesta Filarmónica de Málaga i al Festival d'Òpera de Scheidegg (Alemanya), a més d'ajuda de concertino a l'Orchestra of Europe de Berna i a l'Orquesta Sinfónica de Euskadi.

Entre 2013 i 2017 forma part de l'Orquesta Simfònica de Viena i col·labora regularment amb formacions com l'Orquesta de la Ràdio de Viena, la Tonkünstler Orchester o l'Orquesta Nacional de España. Com a solista, ha actuat amb l'Orquesta Simfònica de les Illes Balears, l'Orquesta de Cambra de Mallorca i la Joven Orquesta Nacional de España, amb la qual grava el Capricho español de Rimski-Kórsakov per Naxos.

Ha treballat sota la batuta de directors com Daniel Barenboim, Zubin Mehta, Daniel Harding o Herbert Blomstedt, actuant a les sales més destacades del panorama internacional. Actualment compagina la seva tasca pedagògica amb una intensa activitat concertística orquestral i cambrística.

KEPA ARTETXE

Viola

Estudia violí a Bilbao amb el violinista Varujan Cozighian i al Conservatori de Rotterdam amb el professor de violí Misha Furman. Posteriorment, continua els seus estudis de viola amb el professor Enrique Santiago. Assisteix a cursos de música de cambra i classes magistrals amb els prestigiosos violinistes Jean-Jacques Kantorow, Donald Weilerstein i Pavel Vernikov. Ràpidament entra en contacte amb el món de la música antiga i rep classes de reconeguts especialistes com Sigiswald Kuijken, Simon Standage, Enrico Gatti i Barry Sargent, entre d'altres. Ha tocat en diverses agrupacions sota la direcció de prestigiosos directors com Harry Christophers, Roy Goodman, Monica Huggett, Christophe Coin, Diego Fasolis o Eduardo López Banzo. L'any 2001 guanya el 1r premi del concurs Art Jove de Música de Cambra. Actualment, a més de formar part de l'ensemble The Archduke's Consort, col·labora de manera regular amb l'Orquestra Barroca de Sevilla i Al Ayre Español.

ESTEBAN BELINCHÓN

Violoncel

Nascut a Lleó l'any 1981, Esteban Belinchón va completar els seus estudis de violoncel amb menció d'honor al Conservatori Superior de Música de Salamanca, i posteriorment va ampliar la seva formació a l'Escola Superior de Música de Catalunya (Barcelona) amb Lluís Claret, Damián Martínez i membres del Quartet Casals. Va continuar els seus estudis superiors a la Universitat de Música i Arts Escèniques de

Graz, on va cursar el Màster d'Interpretació de Música de Cambra i el Màster en Performance Practice in Contemporary Music, en estreta col·laboració amb el departament de Composició i el Klangforum Wien.

La seva activitat artística abraça un ampli ventall de repertoris, amb una atenció especial a la música contemporània, la música de cambra i les pràctiques interpretatives especialitzades. Ha participat en cursos i classes magistrals amb músics com Lucas Fels, Peter Bruns, Rudolf Leopold, Martin Hornstein i Vladimir Tonkha, i ha assistit als Darmstädter Ferienkurse de música nova.

Com a músic d'orquestra, ha col·laborat amb formacions i institucions d'Espanya, Àustria i Alemanya, entre les quals destaquen l'Orquestra de l'Acadèmia del Gran Teatre del Liceu, l'Orquestra Simfònica de Castella i Lleó, el Kammerorchester Con Fuoco de Graz, l'Oper Burg Gars i l'Oper Scheidegg, així com diverses orquestres i ensembles de Mallorca. La seva activitat concertística inclou actuacions com a solista i en formacions de cambra en festivals i cicles de concerts a les Illes Balears.

Compromès també amb la gestió cultural, ha dirigit i coordinat el Festival de Clàssica a Maria de la Salut i la Trobada de Violoncels de les Illes Balears. La seva trajectòria com a intèrpret, pedagog i gestor cultural reflecteix un interès constant per l'excel·lència artística, la creació contemporània i la projecció social de la música.

XISCO AGUILÓ

Contrabaix

Natural de Mallorca, va estudiar contrabaix i violone al Real Conservatori de la Haia amb Anthony Woodrow, Margaret Urquart i Knut Guettler, i es va graduar en ambdues especialitats. Fou integrant de la JONDE (Jove Orquestra Nacional d'Espanya). Ha estat membre de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears i col·laborador habitual de l'OCG (Orquestra Ciutat de Granada).

Ha impartit cursos de violone per a la Universitat de Salamanca i el Conservatori de Hong Kong. Ha ofert nombrosos recitals de contrabaix i piano amb les pianistes Rumiko Harada, Yuko Mizutani, Marta Ambrós i Isabel Fèlix, amb qui toca habitualment i amb qui ha publicat un treball discogràfic.

Especialitzat en música antiga, desenvolupa una tasca concertística incessant amb grups com la Real Càmera, el Concierto Español, l'Orquestra Barroca de Sevilla, Le Concert des Nations, el Quartet Albada, Al Ayre Español —amb el qual ha rebut el Premi Nacional de Música— i l'Orquestra del s. XVIII, amb els quals ha ofert concerts al Japó, Nova York, Singapur i Hong Kong, i participa habitualment en els festivals europeus més prestigiosos. Ha enregistrat per a segells discogràfics com Ona Digital, Lindoro, Glossa, Alia Vox, Harmonia Mundi, Prometeo i Challenge, entre d'altres.

JÚLIA MARTÍNEZ BEVIÀ

Piano

Natural de València, realitza els estudis superiors al Conservatori Superior Bonifacio Gil de Badajoz amb Alexander Kandelaki i Mariana Gurkova. Posteriorment cursa estudis de postgrau amb Jerzy Romaniuk a l'Akademia Muzyczna Fryderyka Chopina de Varsòvia i es perfecciona amb un màster en interpretació pianística amb Eugen Indjic a la Universitat de València.

Ha participat en nombrosos cursos de perfeccionament amb professors de reconegut prestigi com Nino Kereselidze, Claudio Martínez-Mehner, Christopher Elton, Elżbieta Tarnawska, Joaquín Soriano, Almudena Cano, Tibor Szasz i Márta Gulyás, entre d'altres.

L'any 2008 realitza una gira per diverses ciutats de Polònia, organitzada per l'Ambaixada d'Espanya, amb un programa dedicat a la música espanyola. Debuta com a solista amb la Jove Orquestra de Màlaga el 2011 a l'Auditori Ciutat de Lleó. Ha col·laborat amb diverses formacions corals, com la Coral Amadeus al Festival Internacional Coral de Cork (Irlanda) i la Coral del Teatre Principal de Palma.

Ha estat membre de l'Acadèmia 1830 i és integrant de l'Image Ensemble, formació dedicada al repertori de música de cambra. Des de 2016 és directora artística del festival ClassicAl. Actualment és professora titular de piano al Conservatori Professional de Música i Dansa de Mallorca, tasca que combina amb una intensa activitat concertística, tant com a solista com en música de cambra.